

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

DIGITAL LEADERSHIP PRIVATE EDUCATIONAL ADMINISTRATOR IN BANGPHLAT DISTRICT, BANGKOK

กฤษฎาพร ชาพิศ¹, ดร.วัลย์พรรณ อ้วนนาแวง², ดร.จิตติยาภรณ์ เชาววารกุล³

Kridsadaporn Chapisorn¹, Dr.Walaipan Ouannaweang², Dr.Jitiyaporn Chaowarakul³

¹นักศึกษาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ วิทยาลัยนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

²อาจารย์สาขาวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ วิทยาลัยนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

³อาจารย์สาขาวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ วิทยาลัยนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

คำสำคัญ

ภาวะผู้นำดิจิทัล,
ผู้บริหารสถานศึกษา,
โรงเรียนเอกชน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 241 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติประมวลผลข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าที (t-test for independent samples) ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA/ F-test) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ จะนำไปทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุดคือ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.35$) การสื่อสารด้านดิจิทัล การรู้ด้านดิจิทัล ($\bar{X} = 4.32$) การมีวิสัยทัศน์ ด้านดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.31$) และการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.30$) ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาพบว่า ภาพรวมของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ส่วนอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

Abstract

This research aims to study the digital leadership private educational administrator in Bangphlat District, Bangkok and compare the digital leadership private educational administrator in Bangphlat District, Bangkok classified by gender, age, educational level and work experience. The sample group was a private school teacher in Bangphlat District Bangkok of 241 peoples in the academic year 2023. The tool used to collect this information was a questionnaire. Analyze the data by using package software, finding the mean, standard deviation, t-test for independent samples, and One-Way ANOVA/F-test) in case a statistically significant difference is found will be used to test pairwise differences. Using Scheffe's Method.

The results were found as the following the digital leadership private educational administrator in Bangphlat District, Bangkok Overall and in each aspect is at a high level. Arranged from highest to lowest are Citizenship in the digital age ($\bar{x} = 4.35$) Digital communication Digital literacy ($\bar{x} = 4.32$) Having a digital vision creating a digital learning culture ($\bar{x} = 4.31$) and professional work performance ($\bar{x} = 4.30$), respectively. The results of comparing the digital leadership of school administrators found that Overview of teachers of different genders. There are different opinions on digital leadership among school administrators, as to their age, educational background, and work experience. There are no differences in opinions on digital leadership among school administrators.

Keywords: School quality, School reform, Digital age

ภูมิหลัง

โลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและก้าวกระโดด กระแสการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปมากทำให้ทุกภาคส่วนต้องปรับตัวเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน การอุปโภคและบริโภค ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วและรุนแรงส่งผลให้ทั่วโลกต้องปรับการดำเนินชีวิตสู่ความปกติใหม่เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของ เชื้อโรคดิจิทัลกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตทำให้สังคมเปลี่ยนรูปแบบในเชิงดิจิทัลมากขึ้น ทุกคนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้นและทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร รวมถึงการส่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ องค์กรความรู้ต่าง ๆ ในสังคม ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีอยู่จำนวนมาก (Big data) ได้อย่างรวดเร็ว ทุกที่ ทุกเวลา [1] การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกปัจจุบัน การศึกษาจึงเป็นกระบวนการและวิธีการสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะให้สามารถก้าวทันต่อกระแสพลวัตของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศตามความจำเป็นและการขาดแคลนของตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ [2]

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาเป็นอย่างมากและเทคโนโลยีถือเป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษาในยุคปัจจุบันเพราะการศึกษาในปัจจุบันต้องอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เพื่อให้โลกก้าวเข้าสู่โลกดิจิทัลอันส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าในวิทยาการทุกด้านในการขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศไทยในยุคดิจิทัล ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 9 มาตรา 63 ถึง 69 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีและความสำคัญของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยผู้บริหารกำหนดนโยบาย แผน การพัฒนาการใช้และการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการศึกษาามากที่สุด และครูต้องทำการผลิต สื่อ ตำราเรียน วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและทันสมัยนอกจากนี้ในแผนแม่บทการส่งเสริมเศรษฐกิจ

ดิจิทัล พ.ศ. 2561 - 2565 ยังได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนประเทศไทยไว้ดังนี้ “สู่เศรษฐกิจดิจิทัลที่มีพลวัต บนฐานของสังคมที่รู้คิดรู้เท่าทัน และกำลังคนที่สามารถปรับตัวและสร้างโอกาสจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล” และได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากำลังคนสู่ยุคดิจิทัล เพื่อเพิ่มศักยภาพกำลังคนดิจิทัล ทักษะดิจิทัลเบื้องต้นในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการคิดเชิงตรรกะ (Computational Thinking) การเขียนโปรแกรม (Coding) และการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ดิจิทัล

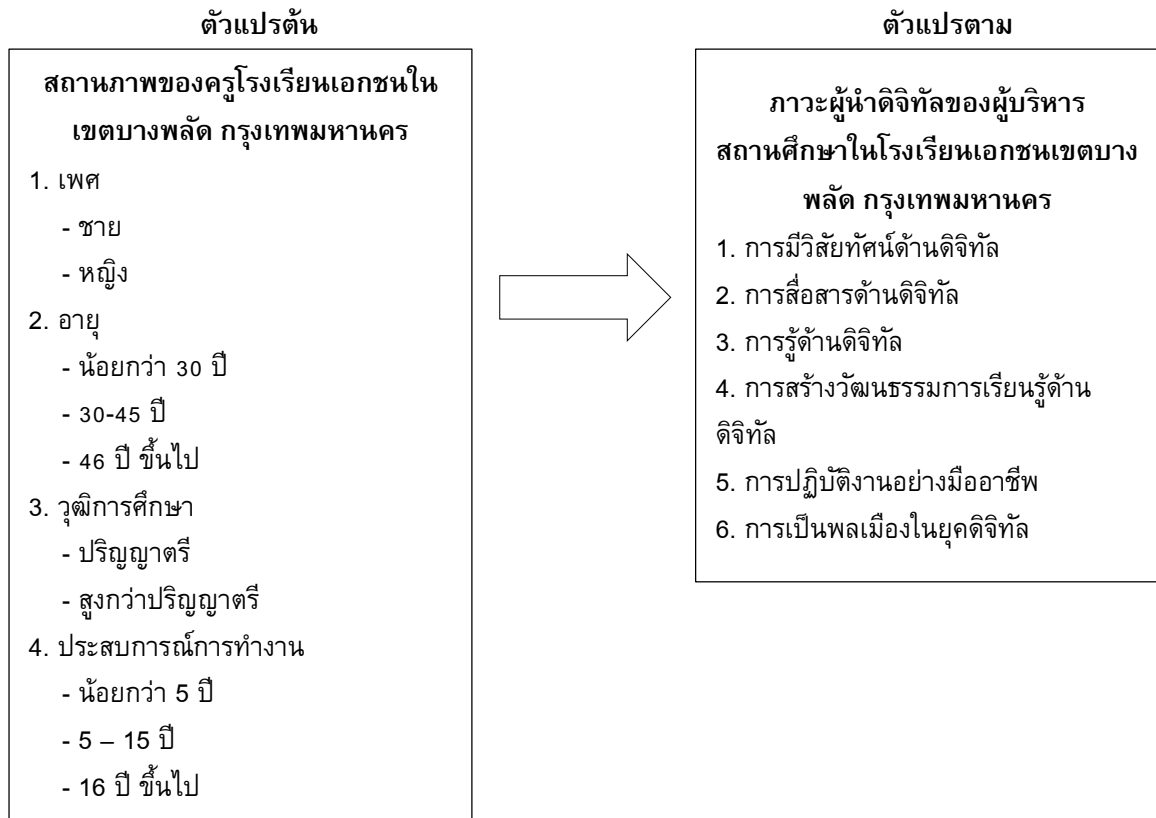
ดังนั้น การบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบันนี้จึงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งในการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ เพื่อบริหารจัดการการศึกษา ในรูปแบบใหม่ จึงต้องอาศัยภาวะผู้นำดิจิทัลเข้ามาบริหารจัดการการศึกษาในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป บุคลากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เพราะต้องเป็นผู้นำและผู้ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการเรียนการสอน รวมทั้งประสานสัมพันธ์ มีความสามารถในการระดมและใช้ทรัพยากร เพื่อการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเปรียบได้ว่าเป็นจอมทัพสำคัญที่จะนำองค์กรให้ก้าวไปในกระแสแห่งการปฏิรูปได้อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน นำไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์โดยการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาสู่การปฏิบัติที่แสดงให้เห็นศักยภาพและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา เพราะผู้บริหารเป็นผู้นำสถานศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการ ตลอดจนต้องมีภาวะผู้นำเพื่อนำสถานศึกษาบรรลุมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 27 ในพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ได้ระบุว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา กำหนดภาระงาน วางแผนและประเมินผลการดำเนินงานในสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย [3] จึงเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่า ผู้บริหารขององค์กรเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จและความล้มเหลวขององค์กร ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดของผู้บริหารในการนำองค์กรให้อยู่รอดและเจริญก้าวหน้า คือ ภาวะผู้นำองค์กรใดมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่ดีมีความสามารถย่อมสามารถนำองค์กร สู่ผลสำเร็จตามเป้าหมาย [4]

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับสถานศึกษาและตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนในเขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 14 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 415 คน [6]

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูโรงเรียนเอกชนในเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 201 คน โดยกำหนดตามตารางเครจซี่และมอร์แกน [5] ผู้วิจัยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 20 เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งหมด 241 คน จากนั้นเทียบสัดส่วนจากแต่ละโรงเรียนเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด และทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและนำมาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนในเขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล 2) การสื่อสารด้านดิจิทัล 3) การรู้ทางด้านดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้านดิจิทัล 5) การปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ และ 6) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท [7] แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลมาก
- 3 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลปานกลาง
- 2 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลน้อย
- 1 หมายถึง มีภาวะผู้นำดิจิทัลน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวความคิดเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความครบถ้วน ความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษา และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 2 ท่าน 2) ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี จำนวน 1 ท่าน 3) อาจารย์สาขาบริหารการศึกษา จำนวน 1 ท่าน และ 4) อาจารย์สาขาสถิติและวิจัย จำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) กำหนดเกณฑ์พิจารณาในข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

นำคะแนนมาหาค่า IOC ซึ่งข้อคำถามกำหนดเกณฑ์ IOC 0.60-1.00 [8] และในการวิจัยครั้งนี้ทุกข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00

5. ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach โดยมีเกณฑ์กำหนดตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (8) และในการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 2.1 ค่าความถี่
- 2.2 ค่าร้อยละ

2.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

2.4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 ค่าที (t-test: Independent Samples) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานครุที่มีเพศ วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ต่างกัน

3.2 ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA/ F-test) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานครุที่มีอายุ ประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ต่างกัน ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะนำไปทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร สรุปผลโดยรวมและรายด้านได้ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จากการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล การสื่อสารด้านดิจิทัล การรู้ด้านดิจิทัล การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้านดิจิทัล และ การปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ตามลำดับ

2. การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ t-test และ One-Way ANOVA (F-Test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรโดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ครุในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2 ครุในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ครุในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 4 ครุในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญมาอภิปรายโดยรวมและรายด้าน ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล การสื่อสารด้านดิจิทัล การรู้ด้านดิจิทัล การสร้าง

วัฒนธรรมการเรียนรู้ด้านดิจิทัล การปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีความเข้าใจ มีพฤติกรรม มีความสามารถในการใช้และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ภายในโรงเรียน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้โดยสามารถนำมาใช้บริหารงานภายในโรงเรียน ได้จริงสอดคล้องกับสภาพบริบทและความต้องการของผู้เรียน ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้เรียน ครูมีความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีความรอบรู้ และรู้เท่าทัน โดยคำนึงถึงหลักจริยธรรมในการใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม จึงทำให้ความคิดเห็นของครูต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของชลนที พัวสี [9] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ญัฐวิภา พรปทุมชัยกิจ [10] ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ โยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ โยโสธร โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และณัฐวิภา อุดชุมนารี [11] ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถอภิปรายภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ด้านการมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษากำหนดกลยุทธ์ด้านดิจิทัลที่ทันสมัยเพื่อให้ครูใช้ในการดำเนินงานและตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนสอดคล้องกับแนวคิดของจิราภรณ์ ปกรณ์ [12] กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถคาดการณ์และมองการณ์ไกลในการวางแผนการบริหารงานด้วยระบบเทคโนโลยี ตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมเพื่อความสำเร็จในการบริหารงานภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของหาญชัย เกียรติฟูเฟื่อง [13] ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาคุณลักษณะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพัฒนาคุณลักษณะของผู้บริหารศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมาก และณัฐวิภา อุดชุมนารี [11] ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการสื่อสารด้านดิจิทัล พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ด้านการสื่อสารด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการติดต่อสื่อสาร สนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโดยใช้สื่อดิจิทัลเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สร้างเครือข่ายระหว่างกันเป็นการปรับเปลี่ยนโรงเรียนให้มีความสะดวก รวดเร็ว สามารถเลือกใช้บริการได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่าและเพียงพอต่อการใช้งานในด้านการสื่อสาร ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลนที พัวสี [9] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านการสื่อสารด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และณิรดาดา เวชญาลักษณ์ [14] ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการ

พัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลกด้านการสื่อสารดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการรู้ด้านดิจิทัล พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ด้านการด้านรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในโรงเรียน มีความรู้ในเรื่องของดิจิทัล มีทักษะด้านการใช้ดิจิทัล มีการปรับโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลนที พัวสี [9] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ด้านการรู้ด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และมูฮำหมัดรุซลัน ลีอบากะลูติง [15] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นครูผู้สอน ด้านการรู้ด้านดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้านดิจิทัล พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในโรงเรียน สนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนในทุกวิชาผ่านสื่อดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในโรงเรียนจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การสร้างระบบการปฏิบัติงานที่มีความกระชับ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ ระบบการติดต่อสื่อสารและการให้บริการ อิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฅัญฐนิชา พรพทุมชัยกิก [10] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และมูฮำหมัดรุซลัน ลีอบากะลูติง [15] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นครูผู้สอน ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ด้านการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารแบบอย่างที่ดีในการบริหารงานโรงเรียนด้วยจิตสำนึกผู้มิตชอบชั่วดีและมีคุณธรรมตามมาตรฐานวิชาชีพ มีความมุ่งมั่นทุ่มเทให้การบริหารงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลโดยมีเป้าหมายและวางกลยุทธ์ที่ชัดเจน มีเข้าใจและรู้จักจริงในเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล สุวรรณราช [16] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี ด้านการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ อยู่ในระดับมาก และ ฅัญฐนิชา อุดชุนนารี [11] ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ อยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสนับสนุนให้ครูและนักเรียนได้เรียนรู้และสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ส่งเสริมให้ครูรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลสามารถถ่วงถ่วงสาระสำคัญถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการบริหารการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนด้วยความรับผิดชอบถูกต้องตามกฎหมาย และไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฅณัฐนิชา พรปทุมชัยกิจ [10] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก และณัฐวิภา อุดชุมนารี [11] ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

2. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในเขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศชายมีทักษะ มีความคิดมุมมองที่สุขุม รอบคอบ ตัดสินใจฉับไวและเด็ดเดี่ยวในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเขต หมัดอะดัม [17] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของ ครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษาผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน และณัฐธิดา สงค์แก้ว [18] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 การศึกษาคครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษาผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ส่วนอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนในเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปฏิบัติงานภายใต้ต้นนโยบาย ระเบียบ และข้อกำหนดในปฏิบัติงานของโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ว่าจะมีอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน ก็ต้องปฏิบัติงานภายใต้กฎระเบียบและข้อปฏิบัติเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเขต หมัดอะดัม [17] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของ ครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษาผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ฅณัฐนิชา พรปทุมชัยกิจ [10] ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ

ผู้บริหารสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ทศพล สุวรรณราช [16] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยจำแนกตามสภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

จุฑามาศ กมล [19] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสทศวิทยาเขตปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ณัฐริตา สงค์แก้ว [18] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นศรีนครราชสีมา เขต 1 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน มูฮำหมัดรุซลัน ลือปากะลูตัง [15] ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราด ประจำปี การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราด ประจำปี จำแนกตามวุฒิการศึกษา อายุ และขนาดของสถานศึกษา และเพื่อประมวลข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราด ประจำปี ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตราด ประจำปี จำแนกตามวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน และรัชต์วลี สัจธรรมธนพิช [20] ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และวุฒิการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ผู้บริหารและครูจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การมีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทโรงเรียน และสามารถปฏิบัติได้จริง ตลอดจนพัฒนาด้านการศึกษาที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ หรือใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อลดขั้นตอนการทำงานและประสานให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. การสื่อสารด้านดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาความคิดรวบยอดและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมในการสื่อสาร ฝึกทักษะการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล จัดกิจกรรมการยกย่องชมเชยหรือมอบเกียรติบัตร ให้เป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์ของโรงเรียนให้เห็นชัดเจนทั้งภายในโรงเรียนและเครือข่าย

3. การรู้ด้านดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้ร่วมปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์และท้าทายความสามารถในพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น

4. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน พิจารณามอบหมายงานที่ชัดเจน และความรับผิดชอบได้เหมาะสมในแต่ละงาน และเปิดโอกาสให้ท่านได้มีอิสระในการทำงานและมีอำนาจในการตัดสินใจ

5. การปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ ผู้บริหารควรมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการ ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างคล่องแคล่ว มีความเชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโรงเรียน และบริหารจัดการเวลา ทรัพยากร ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี และการบูรณาการเทคโนโลยีให้เป็นไปอย่างคล่องตัว และต่อเนื่อง ตลอดจนพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพิเศษตามเวลาที่เหมาะสมด้วยความยุติธรรม โดยการ พิจารณาเป็นการเวียนรอบและตรวจสอบรายชื่อการบรรจุแต่งตั้งก่อนหลัง เพื่อเป็นการเสริมแรงจูงใจของการปฏิบัติงานของคุณ

6. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร กับสำนักงานเขตอื่น ๆ

2. ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัล

3. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร เช่น ขนาดของสถานศึกษา ระดับการศึกษาของนักเรียน เช่น ระดับอนุบาล

เอกสารอ้างอิง

[1] สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

[2] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2561). *สภาวะการศึกษาไทยปี 2559/2560 แนวทางการปฏิรูปการศึกษาไทยเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

[3] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2551). *คู่มือเทคนิคและวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีการบริหารการเปลี่ยนแปลง*. <http://www.cad.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2565].

[4] ภารดี อนันต์นาวิ (2551). *สภาพและปัญหาการบริหารจัดการที่ดีของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

[5] Robert V. Krejcie, and Morgan, D. W. (1967). *Determining Sample Size for Research, Education and Psychological Measurement*. 30(3), 607-610.

- [6] สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2566). *ประวัติความเป็นมา*. <https://opecc.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2566].
- [7] Likert, R. (1961). *New Pattern of Management*. New York: McGraw - Hill.
- [8] บุญชม ศรีสะอาด (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- [9] ชลนที พัวลี (2563). *ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตศรีนครินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [10] ณิชฐณิชา พรปทุมชัยกิจ (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร*. สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- [11] ณิชฐณิชา อุดชุมชุนารี (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร*. วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2(2), 103-116.
- [12] จิราภรณ์ ปกรณ์ (2564). *รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [13] หาญชัย เกียรติฟูเฟื่อง (2565). *ความต้องการพัฒนาคุณลักษณะในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2*. วารสารการพัฒนาระเบียงเรียนรู้สมัยใหม่. 7(6), 184-193.
- [14] ณิชฐณิชา เวชญาลักษณ์. (2566, มกราคม-เมษายน). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์. 18(1), 45-58.
- [15] มูฮำหมัดรุซลัน ลือปากะลูติง (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่*. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- [16] ทศพล สุวรรณราช (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี*. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. 7(3), 160-177.
- [17] สุเขต หมัดอะดัม (2562). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ. ครั้งที่ 20. วันที่ 15 มีนาคม 2562. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [18] ณิชฐณิชา สงค์แก้ว (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1*. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- [19] จุฑามาศ กมล (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี*. Journal of Roi Kaensarn Academi, 7(8), 388-403.
- [20] รัชต์วดี สัจธรรมธนพิธ (2565). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี*. วารสารบัณฑิตวิทยาลัยพิชญทัต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 17 (2), 177-186.